

XXX Aniversari de l'adhesio a les Normes d'El Puig

El passat mes de març celebrarem el **XXX Aniversari de l'Adhesio a les Normes de l'Academia de Cultura Valenciana** (ara Real), popularisades i conegudes com a **Normes d'El Puig. Accio Regne de Valencia** (ARV), i la plataforma d'entitats que agrupa prengue la decisió d'organitzar uns actes commemoratius d'esta fita històrica, dels quals se volgue fer participis al restant d'entitats del món valencianista, a les quals se transmete la corresponent invitació.

El **Rogle Constanti Llobart** se sumà de manera entusiasta ad esta celebració, i els seus membres fruiren tant de les conferències previes com de l'acte central: un dia esplèndid d'enaltiment, d'orgull valencià i de germanor. Però la nostra participació no es podia acabar eixe dia, ya que, com sempre, preocupats per deixar constància de lo que ocorre, i ademés fer-ho en negre sobre blanc (d'ahi que una de les nostres ocupacions consistixca en fer esta publicació mensual), havíem de contar-ho. L'abundància i importàcia dels actes desbordava l'espai d'un número regular del **Rogle**, rao per la qual decidíem elaborar este **Extra** que volem servir de crònica de tan emotiva commemoració.

No concebem millor presentació d'estes pàgines que reproduir el parlament en el que el president de ARV, en **Xavier Robles**, va obrir l'acte protocolari i commemoratiu desenrollat en el "Saló de Senyeres" o Saló Gòtic del **Real Monasteri de Santa Maria d'El Puig**, lloc a on es formalisà l'adhesió en 1981.

Parla en Xavier Robles, president de ARV:
"Senyores i senyors, amics valencianistes, valencians-valencians:

Hui celebrem el XXX aniversari de la firma d'adhesió a les Normes d'El Puig, nom com popularment es va batejar la normativa que mes s'acostava al parlar genuí del Poble Valencià.

Esta normativa va ser fruit del treball, esforç i sacrifici d'un munt d'insignes valencianistes que nos van precedir, i hui també es just i necessari fer tribut a l'innegable llegat que nos van deixar.

Des d'Accio cultural, social i econòmica del Regne de Valencia, ARV, enguany hem pres l'iniciativa, junt a la Plataforma Normes d'El Puig, d'organitzar est homenage, però no hem volgut monopolisar-lo, fent extensiva la participació oberta a l'acte a totes aque-

lles associacions i particulars que volgueren adherir-se, perquè les Normes d'El Puig no son patrimoni de ningú mes que de la nostra Llengua Valenciana.

*Fa cinc anys, quan vinguérem ad este mateix lloc per a rendir tribut en el XXV aniversari, el nostre fundador - de ARV -, En Manolo Soler i Bahilo, va deixar la seua impronta en el llibre d'adhesions en unes senzilles paraules:
"TOTS JUNTS"*

Per això hui, apelem a l'esperit tant d'ell, com de tots aquells que fa 30 anys s'ajuntaren i aunaren esforços, TOTS JUNTS TAMBE, en l'únic objectiu clar de perpetuació i enaltiment de la Llengua Valenciana, llunt de personalismes i d'interessos polítics o pseudoacadèmics.

Un detall molt important es que les Normes d'El Puig varen supondre també LES NORMES DEL CONSENS, oficials en la vida dels valencians, sense debats ni divisions induïdes.

Per esta rao, des de ARV, volem manifestar públicament i lliurement la nostra fidelitat mes absoluta i compromís de salvaguarda a les Normes d'El Puig, les normes del consens, firmades en l'any 1981.

Diu la sociolingüística que quan una llengua està en perill de ser substituïda, amenaçada o aniquilada no es el millor moment de fer o promoure canvis.

Ya sabeu com pensem en ARV en este sentit, qui vullga compartir esta fidelitat, ya sap a on estem. Som una roca.

Tal volta si un dia podem tornar a recuperar els àmbits formals i els ramals del nostre destí, pugam tornar a fer oficials les Normes d'El Puig.

¡¡¡Vixca la Llengua Valenciana!!!

¡¡¡Vixca el Regne de Valencia!!!

MONASTERI DE SANTA MARIA D'EL PUIG.
LLOC SIMBOLIC DE LA REIVINDICACIÓ VALENCIANA.

SUMARI: 1 • XXX ANIVERSARI DE L'ADHESIO A LES NORMES D'EL PUIG / 2 • HOMENAGE A LES NORMES D'EL PUIG / 3 • MOLT MES QUE UNES NORMES, UN SIMBOL D'UNITAT / 4 • CICLE DE CONFERÈNCIES ENTORN A LA NORMATIVA D'EL PUIG

PUBLICACIÓ EN
LLENGUA
VALENCIANA

ACLARIMENT: Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, però no de divisió, entre nosatres.

Homenage a les Normes d'El Puig

El passat 6 de març, en un dumenge solejat que pareixia pregonar l'imminent primavera d'estiu, anaren arribant a les immediacions del **Monasteri de Santa Maria d'El Puig** les gents que anaven a assistir als actes commemoratius de la firma,

JOSEP CLIMENT OFICIANT LA MISSA

trenta anys arrere, de les adhesions a les Normes de la RACV (o d'El Puig).

En una puntualitat sorprenent (tractant-se del valencianisme) l'acte començà a les dotze i mitja en una missa valenciana a l'Estil de l'Horta, oficiada per **Josep Climent**,

canonge de la Seu de Valencia i academic de la RACV. En el seu sermo, el Pare Climent s'inspirà en l'obra de **Ausias March** –"Ajuda'm, Deu (...) car Tu no vals sino als qui s'ajuden"– per a reclamar dels assistents que esperen l'ajuda de Deu, si, pero primer que s'ajuden a si mateixos treballant de valent per la llengua valenciana.

Paco Blasco, de l'associació Castell dels Sorells, i **Noelia Millán**, de la Plataforma Jovenil Valencianista i de Valencia Universitaria, feren les llectures, mentres que les peticions dels fidels les feren **Francisca Llosà**, de l'associació *Valencia Cultural Via Augusta y Camino de San Vicente Màrtir*, i **Amparo Hernández**, de l'Agrupació de Jovens de Massanassa.

La musica i el ball –l'Estil de l'Horta– els posà la generositat inagotable dels membres del **Grup Cultural d'Albades "Els Llauradors de Torrent"**.

En acabar la missa, els assistents es dirigiren, precedits de la **Senyera** que havia ocupat un lloc preferent en l'altar, al Salo Gotic, en el qual es realisà l'acte d'exaltacio, dirigit pel coordinador, **Ricart Pla**. Una senzilla pero eficaç instal·lacio de video permete seguir el desenroll de l'acte ad aquells assistents que quedaren fora del Salo de Senyeres.

XAVIER ROBLES

Començà els parlaments **Xavier Robles**, president de ARV, que feu un discurs breu, pero contundent, que reproduim en la primera pagina. Prengue la paraula a continuacio **Lleopolt Peñarroja**, que, en el rigor que el caracteriza, feu una denuncia del programat proces de destruccio, no sols de la llengua, sino de l'identitat, l'història i la consciencia colectiva dels valencians. Conclouge: "Sabem i creem la veritat, que com diu l'Evangeli, nos fara lliures".

LLEOPOLT PEÑARROJA

ELS LLAURADORS DE TORRENT

ANFOS RAMON (LLEGINT) I RAFAEL MELIÀ

Anfos Ramon i Rafael Melià llegiren sengles poemes, reivindicatius i plens d'amor a la llengua valenciana.

Juli Moreno, president del Rogle Constanti Llobart i secretari de ARV, feu un recorregut per l'Història, especialment d'estos ultims trenta anys, per a acabar fent una crida a superar les divisions buscant punts d'encontre entre tots els qui escriuen en les Normes d'El Puig.

A continuacio es descobri una placa commemorativa; foren **Antonia Vila i Noelia Millán**, en representacio de dos generacions valencianistes, les qui, a modo de relleu per al futur, retiraren a dos mans la **Senyera** que cobria la placa.

JULI MORENO

El cor dels membres del Grup Cultural d'Albades els demanà sumar-se a l'homenage i, encara que fora de programa, cantaren una albadà que fon molt aplaudida.

DESCOBRIMENT DE LA PLACA

Tancà l'acte el cant de la Canço de Lluita i de l'Himne nacional valencià.

A continuacio se passà a la firma en el Llibre d'adhesions, el mateix llibre en el que firmaren els assistents a la

commemoracio de cinc anys arrere.

En un restaurant proxim, aquells assistents que ho desijaren fruiren d'un dinar de germanor. Fon el moment en el qual, a modo de culminacio d'una jornada memorable, **Xavier Robles** presentà el **Guardo al Patriotisme Valencià**

PUBLIC EN EL SALO DE SENYERES

"**Manolo Soler i Bahilo**", i feu entrega d'ell a **Juli Moreno**, en reconeiximent a la seua trayectoria valencianista.

Al caliu del sol que continuava acompanyant el dia, se feren espontaneus parlaments en els que es reconegue la bona organissacio, la rellevancia dels actes vixcuts, el mereiximent del premi a Juli Moreno i l'injeccio d'anim que suponia esta jornada de reencontre, refermant-se els oradors en la fidelitat al compromis adquirit en les Normes d'El Puig per a la defensa de la llengua valenciana.

PUBLIC FORA DEL SALO

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527 Telefon: 617 030 370
46002 Valencia ciutat rogle@rogleconstantillombart.com

Rogle en Internet

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:
www.rogleconstantillombart.com, www.cardonavives.com,
www.enkara.org, www.pjvalencianista.org i www.acciurv.com

Molt mes que unes normes, un símbol d'unitat

“Eixa codificació significà molt més que un instrument per a escriure en propietat una llengua, es convertiren en símbol identitari i referencial”, estes son les paraules llierals que en l'any 2006, en el 25 aniversari de les Normes d'El Puig, pronuncià **Juli Moreno** en el seu discurs davant d'un públic que omplia el Saló de Senyeres.

Es la millor forma de sintetisar la realitat de la nostra normativa, i la raó per la qual està molt present, a pesar dels obstacles i agressions rebudes, dins de les nostres vides. Son tres dècades utilisant i difonent l'única normativa valenciana existent lliure de contaminacions alienes, i gràcies a la qual hem pogut donar vida i presència en la nostra societat a la **Llengua Valenciana**. Esta ferramenta també fon, es i serà essencial com a vehícul de cohesió de tots aquells valencians compromesos i fidels a l'identitat valenciana.

Han segut tres les voltes, des d'aquell acte del 7 de març de 1981, en les que hem commemorat esta data, en el 20, en el 25, i ara en el 30 aniversari. En 2001 es celebrà el **20 aniversari**, el primer que recordava eixe dia històric. A l'igual que fariem en les següents celebracions, començarem els actes en una Missa a l'Estil de l'Horta, en la participació inestimable del Grup d'Albades “Els Llauredors de Torrent”, i eixa primera missa també tingue un caràcter històric, puix fon oficiada pel sempre recordat Pare **Joan Costa**. També fon un acte marcat per l'ombra de l'engendrament de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), abans de que es coneguera el llistat de membres d'esta, abans inclús dels canvis en la normativa per part de la RACV. El món del valencianisme estava expectant per saber quina seria la decisió d'alguns membres de la RACV que apareixien en les “apostes”. Sense dubte la major intriga estava en el posicionament final de **Xavier Casp**. Uns creïen fermament que rebujaria el nou ent normatiu creat per **Zaplana**, per contra, uns altres pensaven que la seua presència en la AVL era una realitat oculta però ja pactada. I curiosament allí estigue, entre uns altres, Casp, acompanyat per l'admirat i recordat, **Josep Boronat i Gisbert**. L'acte estava organitzat per l'associació Lo Regne en Acció i el Col·lectiu Jovenil d'Associacions Valencianistes (CJAV). Per ad aquell dia havíem col·locat una placa commemorativa en l'intenció de que fora descoberta per alguna insigne personalitat del moviment valencianista. L'anecdota fon triar qui descobriria la placa, puix la decisió no la prenguerem fins minuts abans del moment. Casp es col·locà en posició, estava convençut de que ell era el triat. Després del discurs patriòtic i magistral pronunciat per Josep Boronat, arribà el moment tan esperat. Algu havia de prendre la determinació, i en eixe moment, com a màxim responsable de l'organització de l'acte, fon la meua indicació la que decidí que al final, davant de l'expressió de sorpresa de Casp, la placa fora descoberta per Josep Boronat, u dels qui elaboraren la normativa. Després de l'acte es-

tava programada la realització d'un dinar, organitzat pel CJAV, i en ell estava previst entregar un premi a Casp, fet que des del meu punt de vista era un clar error i aixina ho expressi, d'ahí la meua absència en eixe dinar. Tres mesos més tard una circumstància confirmaria els meus presentiments: es feu públic el llistat de membres de la nova Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), i entre ells es trobava... Xavier Casp. Sincerament, m'haguera agradat enganyar-me.

Cinc anys després, un 5 de març, celebrarem el **25 aniversari**, en este cas en nom d'una pràcticament inactiva Plataforma Normes d'El Puig. El motiu d'utilitzar el nom d'esta organització no era un altre que mantindre el mateix esperit de les Normes que homenajavem, es dir, el d'oferir una imatge d'unitat. Les susceptibilitats d'aquells que desijaven el protagonisme i l'exclusivisme, per da-

D'ESQUERRA A DRETA: RICART PLA, JULI MORENO, XAVIER ROBLES I LLEOPOLT PEÑARROJA

damunt de la germanor i la cohesió del moviment valencianista, dugueren als organitzadors (entre els quals me trobava) a rebre diversos menyspreus. Però eixos obstacles i desprecis no solament no foren impediment per a continuar avant en els actes sino que nos motivaren més encara per a fer del 25 aniversari un acontentiment històric. I aixina fon, en una gran presència i representativitat d'entitats i personalitats valencianistes. Allí es trobava, entre uns altres, el nostre benvolgut i recordat, el gran valencianista, **Manolo Soler**. Després del discurs valent i enriquidor, com sempre, de Juli Moreno, tornarem a descobrir una placa commemorativa, en este cas a càrrec de la viuda de Boronat, **Amparo**, que nos improvisà i delectà en unes paraules carregades d'emotivitat recordant la figura del que fora tan gran Mestre per a tots: En Josep Boronat i Gisbert.

I enguany, el passat 6 de març, nos congregarem de nou en el Real Monestri de Santa Maria d'El Puig per a tornar a expressar en veu alta la nostra ferma fidelitat ad esta normativa i, per tant, a la Llengua Valenciana. Allí, de nou, com sempre, els que verdaderament amem, difonem i creem en les Normes, els dedicarem un mereixut i necessari recòrr. A l'igual que en les altres dos commemoracions, destacà l'absència de les autoritats polítiques, però lo realment important fon, una volta més, la resposta dels valencians lleals al sentiment valencianista. Fon precisament eixe sentiment el que es respirava, com en les anteriors commemoracions; un sentiment que priorisa la lluita pel **Regne de València** i les seues senyes identitàries. De nou, com fa 30 anys, dones i homes, majors i joves, de tots els racons de la nostra Patria, nos congregarem units per unes mateixes Normes i una mateixa Llengua patrimonial, rebelant-nos davant dels intents frustrats, d'alguns, d'exterminar-nos, i mantenint la flama ben alta, sense rendir-nos, sense plegar-nos a interessos que no siguen els genuïns valencians.

Ricart Pla i Tomás
President de Lo Regne en Acció
i Coordinador del XXX Aniversari

Cicle de conferències entorn a la Normativa d'El Puig

Entre els actes programats per a celebrar el XXX Aniversari d'adhesió a les Normes del Puig, s'organitzà un cicle de conferències en el que se pogué contar, per a satisfacció dels organitzadors, en bona part de les persones que intervingueren en la seua elaboració i en la seua primera promoció.

L'acollida, tant del cicle de conferències impartides en **La Llar**, la seu de ARV, com de l'acte central, celebrat en El Puig, ha segut un èxit, si tenim en compte els paràmetres en que ultimament es mou el valencianisme. Només, i per deixar constància, nos permetem fer una breu ressenya sobre cada una d'estes sis conferències, de les quals esperem poder dispondre, en un temps no massa llarg, en un format adequat per a que puguen ser llegides i conegudes per tots aquells que han mostrat interès però no han tingut possibilitat d'acudir a sentir-les.

El cicle volgue arrancar fent memòria del **Pare Fullana**, un precedent fonamental d'esta normativa ortogràfica, la que més s'ajusta a la llengua valenciana. Per això contarem en qui probablement més sap d'esta figura, el també pare franciscà **Benjami Agulló**. El títol triat fon **El Pare Fullana. Home d'estudi**, i a lo llarg de la seua disertació coneguerem tots els treballs i tota la labor desenvolupada per a normativitzar i normalitzar la nostra amada llengua a principis del s. XX. A banda quedà per abordar tota l'obra geogràfica i historiogràfica, que sense dubte donen per a una nova i interessant exposició.

S'havia de parlar d'actualitat, de la situació de la llengua valenciana hui, i de la seua consideració en la nostra societat i en relació a uns altres grups humans, inclos de la situació d'unes altres llengües minoritàries que sobreviuen a conflictes d'origens diversos; i quí millor per a fer-ho que **Chimo Lanuza**, autor de dos obres referents sobre sociolingüística valenciana. Títolà la seua conferència **Política i ortografia**. Il·lustratiu i interessant el recorregut per unes altres situacions lingüístiques conflictives que es donen en Europa i de les solucions que s'han aplicat, i de com un tema que en principi podiem pensar que està llunt de la política, a la fi també queda determinat per esta.

Com no podia ser d'una altra manera, i vivint en una societat en la qual els mitjans de comunicació tenen una gran importància i els missatges llançats per ells, no exents de manipulació, condicionen l'opinió pública, es contà en la presència de **Toni Fontelles**, qui tant ha fet per la difusió de la Normativa en els Cursos de Lo Rat Penat, Secció de la que fon president i director. Com a gran comunicador que es i bon coneixedor de les fonts que generen les informacions i dels canals pels quals esta circula, abordà el tema baix el títol: **Les Normes d'El Puig: crítica i desinformació**. Resultà més que interessant.

Oscar Rueda, jove promesa de les lletres, es decidí per un tema candent en la seua conferència **Present i futur**

de les Normes d'El Puig. A banda de parlar de la conflictivitat instal·lada en la societat per a impedir l'accés, l'acceptació, el progrés i normalització de la normativa d'El Puig, també abordà el conflicte intern, que hui genera una falta d'unitat entre els qui, d'una manera o d'una altra, usen esta normativa ortogràfica. Hi hague prudència en l'exposició, puix part de l'auditori podia no resultar massa receptiu; no fon el cas, si exceptuem alguna intervenció aïllada, que hague de ser resposta pel presentador de l'acte.

Després, i seguint la programació, fon **Manolo Gimeno** qui, en un inspiradíssim discurs, **Normes d'El Puig: gènesis i unes altres qüestions**, nos relatà el procés de gestació de la Normativa, nos parlà del què, del com, del qui i també del quan. Indubtablement aquell moment fon de dialèctica, d'aportacions i sobre tot de treball il·lusionant. La proposta ortogràfica es consolidava i l'argumentari d'una

documentació formal la dotava de rigorositat. Despertà gran interès entre la gent més jove que no havia viscut aquells primers moments en que es posà esta codificació en marxa, ni coneixia les traves que per al seu desenvolupament posà ràpidament el poder polític.

Tancà el cicle la conferència **La Plataforma Normes d'El Puig: l'últim intent del s.XX d'unir al**

valencianisme, per **Batiste de Gandia**; ningú millor per a parlar de la Plataforma Normes d'El Puig que qui estigues i possibilità aquell intent de defensar "tots junts" una normativa. Quedà clar que també era una defensa d'un model valencianista que tenia el seu nexu d'unió en la manera d'escriure la llengua valenciana. Com indicà el conferenciant, des de ben prou, no faltaren ja els protagonismes i els primers recels, naixcuts dels personalismes, que sense dubte contribuïren a frustrar, a la llarga, un projecte que naixia unitari. Pel camí es pergueren figures, importants personalitats, que eren referents del consens i de la racionalitat i açò decantà, sense dubte, el discorrer d'aquell projecte.

Ara estem en unes altres dinàmiques, i alguns encara no s'han donat compte de que som, per molta raó, per molta lògica, per molta justificació científica —aço està de moda ara—, un grup residual, fragmentat i sense un líder que aglutine, que unisca i que, sensible a les diferències, les minime per a anar "tots junts". La labor es gran i el temps corre en contra de qui no actua des dels àmbits formals, i nosatres, per molta raó que argumentem, ho tenim difícil davant dels qui, negant la genuïtat de la llengua valenciana, nos volen negar com a poble; no oblidem que el regionalisme espanyolista i el regionalisme catalanista no accepten que la nostra nació, València, siga i prospere. El **Rogle Constanti Llombart**, junt en unes altres associacions valencianistes, igualment conscients d'esta realitat, està en eixe camí que passa per treballar junts per a donar al **Poble Valencià** l'oportunitat de tindre un futur com a tal.

PUBLIC ASSISTENT A UNA CONFERÈNCIA EN EL SALO D'ACTES DE LA LLAR.